

Број: 1-Каб-1221-4/10-5
Датум: 12.07.2010. године
Београд

На основу члана 9. став 1. тачка 1), члана 10. став 2. тачка 5), чл. 23, 47. став 2, 48. и 87. став 3. Закона о телекомуникацијама („Службени гласник РС“, бр. 44/03, 36/06 и 50/09-УС), чл. 131. став 1. тачка 2) и 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), чл. 22, 141, 143. став 6. и 148. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС“, број 44/10), чл. 19, 20, 21. и 22. Правилника о општим условима за интерконекију јавних телекомуникационих мрежа („Службени гласник РС“, број 53/08) и Правилника о броју и периоду на који се издаје Лиценца за јавне фиксне телекомуникационе мреже и услуге, као и о минималним условима за издавање Лиценце и најмањем износу једнократне накнаде за издавање Лиценце („Службени гласник РС“, број 87/09), а у вези са одлуком Републичке агенције за телекомуникације број: 1-Каб-031-946/10-6 од 04.06.2010. године, решавајући по захтеву јавног телекомуникационог оператора „Telenor“ d.o.o., из Београда, Омладинских бригада 90, у вези спорних елемената Оквирног и Појединачног уговора о пружању услуге колокације,

Републичка агенција за електронске комуникације дана 12.07. 2010. године, доноси

РЕШЕЊЕ

- I. Јавним телекомуникационим операторима Предузећу за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д., из Београда, Таковска 2, и „Telenor“ d.o.o., из Београда, Омладинских бригада 90, утврђују се спорни елементи Оквирног и Појединачног уговора о пружању услуге колокације, на следећи начин:

1. Члан 2. став 1. тачка 2. Оквирног уговора о пружању услуге колокације:

„Телеком ће омогућити Кориснику да, ради повезивања Опреме са телекомуникационом мрежом Корисника инсталира радио релејне системе преноса на кров или други Телекомов простор погодан за смештај те врсте опреме са накнадом према стандардној понуди Телекома Србија, а која не може бити већа од накнаде коју за ту врсту услуга плаћају други јавни телекомуникациони оператори. Простор за смештај радио релејних система биће ближе описан у појединачном уговору.“

2. Члан 4. став 1. Оквирног уговора о пружању услуге колокације:

„Телеком је обавезан да, у року од 30 (тридесет) дана од дана пријема захтева Корисника за колокацију достави одговор да ли постоје могућности за реализацију захтева Корисника за предметну локацију (простор који обезбеђује Телеком и/или удаљена колокација)“

3. Члан 15. Оквирног уговора о пружању услуге колокације:

„Овај Уговор се може раскинути због неиспуњења уговорних обавеза, односно битне повреде одредаба овог Уговора, након што је друга уговорна страна писаним путем (опоменом) позвана да исте отклони у накнадном року од 30 (тридесет) дана.

Уколико уговорна страна која не испуњава уговорну обавезу, односно врши битне повреде одредаба овог Уговора, не поступи у складу са опоменом из претходног става у остављеном року, друга уговорна страна има право да раскине овај уговор уз поштовање отказног рока од 6 (шест) месеци.“

4. Члан 4. став 2. Појединачног уговора о пружању услуге колокације:

„Телеком не може отказати овај уговор пре истека периода важења Лиценце Корисника и своје Лиценце за изградњу, поседовање и експлоатацију јавне фиксне телекомуникационе мреже и пружање услуга јавне фиксне телекомуникационе мреже, односно пре истека периода за које је важење наведених лиценци продужено.“

5. Члан 4. став 5. Појединачног уговора о пружању услуге колокације:

„Престанком важења Оквирног уговора, престаје важење и овог уговора.“

II. Уговори из става I. диспозитива ступају на снагу даном потписивања од стране Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д., из Београда, Таковска 2, и „Telenor“ d.o.o., из Београда, Омладинских бригада 90, као уговорних страна, а најкасније 14.07.2010. године.

III. Ова одлука је коначна и објавиће се на Интернет страници Републичке агенције за електронске комуникације.

Образложење

Јавни телекомуникациони оператор „Telenor“ d.o.o, из Београда, Омладинских бригада 90, (у даљем тексту: „Telenor“ d.o.o.) је, дана 07.07.2010. године под бројем: 304/187/10 доставио Републичкој агенцији за телекомуникације, сада Републичкој агенцији за електронске комуникације (у даљем тексту: Агенција) захтев са Оквирним и Појединачним уговором о пружању услуге колокације са припадајућим прилозима, као и Записник са састанка – преговора у вези садржине Оквирног уговора о пружању услуге колокације и припадајућих прилога, одржаних у периоду од 29.06.2010. године до 30.06.2010. године, са Предузећем за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д. из Београда, Таковска бр. 2 (у даљем тексту: „Телеком Србија“ а.д.). У достављеном Записнику, уговорне стране траже да Агенција донесе одлуку која ће заменити спорне елементе Оквирног и Појединачног уговора о пружању услуге колокације из става I. диспозитива овог решења.

Такође, уговорне стране су предложиле формулацију спорних чланова Оквирног и Појединачног уговора, и исте доставиле Агенцији на даље одлучивање.

Агенција је дана 04.06.2010. године под бројем 1-Каб-031-946/10-6 донела одлуку којом је, између осталог, утврдила висину месечне накнаде за услугу колокације у износу од 150 EUR по локацији, без пореза на додату вредност, сагласно постигнутом договору између уговорних страна у поступку преговарања. Наведеном одлуком Агенција је наложила јавним телекомуникационим операторима „Телеком Србија“ а.д. и „Telenor“ d.o.o. да уреде своје међусобне односе на основу исте у року од 30 дана од дана достављања, а под претњом принудног извршења.

У поступку доношења овог решења Агенција је, између осталог, ценила предмет, садржину, као и период важења издатих лиценци за јавну фиксну телекомуникациону мрежу и услуге, односно за изградњу, поседовање и експлоатацију јавне фиксне телекомуникационе мреже и пружање услуга јавне фиксне телекомуникационе мреже, предложене формулације уговорних страна у вези са спорним члановима Оквирног и Појединачног уговора и нашла да се на начин утврђен ставом I. диспозитива ове одлуке у потпуности обезбеђује усклађеност са позитивно-правним прописима и правна сигурност оба имаоца лиценци.

Ценећи наведено, а имајући у виду одредбу члана 87. став 3. Закона о телекомуникацијама („Службени гласник РС“, бр. 44/03, 36/06 и 50/09-УС), којом је прописано да када за то постоје технички или други оправдани разлози, Агенција може да наложи да два или више телекомуникациона оператора заједнички користе инфраструктурне објекте, односно да телекомуникационом оператору-власнику објекта наложи да омогући другом телекомуникационом оператору сукоришћење уз правичну накнаду, одлучено је као у ставу I. тачка 1. диспозитива овог решења.

Ово и из разлога што је чланом 2. став 1. тачка 1. Оквирног уговора о пружању колокације иста ограничена на простор који заузима један, односно два кабинета, а да је

тачком 3. став 2. наведеног члана предвиђено да опрема која припада оптичким системима преноса буде смештена у орманима наведеним у тачки 1. истог члана. Како смештај антенских система захтева посебно место, ван простора колокације дефинисаног у тачки 1. наведеног члана, одлучено је као у диспозитиву.

Имајући у виду да је у обрасцу Захтева за колокацију, који је достављен у прилогу захтева из става 1. образложења овог решења и парафиран од стране овлашћених лица оба преговарача, као врста колокације наведен „простор који обезбеђује Телеком (адреса локације) и удаљена колокација (адреса локације)“, Агенција је у ставу I. тачка 2. диспозитива овог решења утврдила текст члана 4. став 1. Оквирног уговора о пружању услуге колокације, који је термилошки усклађен са наведеним.

Приликом одлучивања у делу става I. тачка 3. диспозитива овог решења Агенција је посебно имала и виду одредбу члана 128. Закона о облигационим односима – Пречишћен текст („Службени лист СРЈ“, број 44/99), којом је регулисано раскидање уговора пре истека рока за испуњење обавезе, па се предложеном формулацијом, која је уобичајена у правној пракси, не дира у права уговорне стране која своју уговорну обавезу извршава у целости и благовремено.

Код утврђивања члана 4. став 2. Појединачног уговора о пружању услуге колокације Агенција је пошла од потребе да се обезбеди усклађеност са позитивно-правним прописима и правна сигурност оба имаоца лиценци, а водећи рачуна о времену трајања обе лиценце које постоје и производе дејство у правном промету и одлучила као у ставу I. тачка 4. диспозитива овог решења.

Полазећи од чињенице да је чланом 18. Оквирног уговора о пружању услуге колокације, који је парафиран од стране овлашћених лица оба преговарача, уговорено да ће на основу истог уговорне стране закључити појединачне уговоре, одлучено је као у ставу I. тачка 5. диспозитива овог решења, из разлога што Оквирни уговор представља правни основ и услов за постојање и важење појединачних уговора. Такође, чланом 14. Оквирног уговора о пружању услуге колокације предвиђено је да: „Овај Уговор важи током примене свих појединачних уговора закључених на основу овог Уговора. Важење овог Уговора престаје престанком важења свих појединачних уговора закључених на основу овог Уговора.“, што су уговорне стране својим парафима и потврдиле. Из напред наведеног произлази да су уговорне стране већ потврдиле постојање међусобне условљености важења Оквирног и Појединачног уговора о пружању услуге колокације, те се на начин из става I. тачка 5. диспозитива овог решења обезбеђује усклађеност ових уговора.

Ова одлука је донета сагласно члану 131. став 1. тачка 2) Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), имајући у виду да се стање ствари може установити на основу службених података којима орган располаже, а није потребно посебно саслушање странке ради заштите њених

права, односно правних интереса. Ово из разлога што су „Телеком Србија“ а.д. и „Telenor“ d.o.o. истовремено и уговорне стране, које су са чињеничним основом у вези са закључењем Оквирног и Појединачног уговора о пружању услуге колокације директно упознате у поступку преговарања, а у циљу поступања сагласно одлуци Агенције број 1-Каб-031-946/10-6, од 04.06.2010. године.

Одредбом члана 22. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС“, број 44/10, у даљем тексту: Закон) регулисано је одлучивање о правима и обавезама оператора и корисника, односно, између осталог, прописано је да Агенција, о правима и обавезама оператора и корисника из овог Закона, одлучује решењем које доноси директор Агенције.

Континуитет Републичке агенције за телекомуникације утврђен је одредбом члана 141. Закона, а одредбом члана 143. став 6. уређено је важење општих аката донетих на основу Закона о телекомуникацијама („Службени гласник РС“, бр. 44/03, 36/06 и 50/09-УС), који је престао да важи даном ступања на снагу Закона.

Према одредби члана 148. Закона, поступци који су започети до ступања на снагу овог Закона се окончавају у складу са прописима по којима су започети.

Имајући у виду наведено, Агенција је донела решење као у диспозитиву.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Ово решење је коначно и против истог се може тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана достављања.

Директор Агенције

проф. др Јован Радуновић

Достављено:

- Предузећу за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д;
- „Telenor“ d.o.o.;
- Кабинету;
- Сектору за информационо комуникационе технологије-ИСТ;
- Сектору за правне послове у области телекомуникација;
- Архиви.